

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΡΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

ΤΡΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α'.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΡΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 1ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

24/11/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΡΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 2ΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

10/12/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΑΞΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΤΡΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΤΡΙΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, του βου Δ.Σ. Αλεξάνδρειας, της Δ' τάξης, παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Στα πλαίσια της αξιολόγησης του Πεδίου Α1 η εκπαιδευτικός πραγματοποίησε δύο διδασκαλίες με τις παρακάτω θεματικές: 1η Διδασκαλία: Μελέτη Περιβάλλοντο, Ενότητα 3: Η ΦΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ (Φυσικό Περιβάλλον και Προστασία), Κεφάλαιο 4: «Διαδρομές της γύρης, ταξίδια των σπόρων. Ο πολλαπλασιασμός των φυτών», Βιβλίο Μελέτης Περιβάλλοντος Δ' Δημοτικού, σελ. 68-69. 2η Διδασκαλία: Μαθηματικά, Α' Περίοδος, ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16: «Νομίσματα και δεκαδικοί αριθμοί - Χαρτονομίσματα», Βιβλίο Μαθητή Μαθηματικών Δ' τάξης, σελ.42-43. Τετράδιο Εργασιών, Τεύχος Β', σελ.8-9. Η αξιολογική κρίση για το εκπαιδευτικό έργο της, στο πλαίσιο της γενικής και ειδικής διδακτικής του γνωστικού αντικείμενου, τεκμηριώνεται και τεκμαίρεται με ειδική αναφορά στα κάτωθι κριτήρια: Α) Τις συναντήσεις προετοιμασίας της παρατήρησης των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικρο-ομαδικής υποστήριξης μαθητών (για μέλη ΕΕΠ): Η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλού

επιπέδου διδακτικό σχεδιασμό, με σαφή χαρακτηριστικά επιστημονικής εγκυρότητας, παιδαγωγικής πρόβλεψης και προσαρμοστικότητας. Η προετοιμασία των διδασκαλιών και στις δύο περιπτώσεις εμφανίζεται συστηματική, πλήρως οργανωμένη και επιστημονικά τεκμηριωμένη, με σαφή ευθυγράμμιση προς το ΔΕΠΠΣ-ΑΠΣ. Η εκπαιδευτικός διαμορφώνει δομημένα διδακτικά σενάρια με σαφώς προσδιορισμένους γνωστικούς και παιδαγωγικούς στόχους, οι οποίοι ανταποκρίνονται στις αρχές της στοχοκεντρικής διδασκαλίας του Benjamin Bloom. Συγκεκριμένα, κατά την 1η διδασκαλία παρατηρείται:

- Σαφής στοχοθεσία: Διατυπώνονται διακριτά γνωστικοί και παιδαγωγικοί στόχοι (γνωστικοί: κατανόηση βλάστησης, αναγνώριση παραγόντων ανάπτυξης, παιδαγωγικοί: συνεργασία, υπευθυνότητα). Αυτό συνάδει με τη θεωρία της στοχοκεντρικής διδασκαλίας (Bloom).
- Ευθυγράμμιση στόχων-δραστηριοτήτων-αξιολόγησης: οι στόχοι για παρατήρηση και καταγραφή υλοποιούνται μέσω πειράματος. οΗ αξιολόγηση (φύλλο εργασίας + ψηφιακά παιχνίδια) ελέγχει άμεσα τους στόχους.
- Ποικιλία διδακτικών μέσων: βιβλίο, βίντεο, πείραμα, ψηφιακά εργαλεία (Wordwall), φύλλα εργασίας. Αυτό ενισχύει την πολυτροπική μάθηση.
- Πρόβλεψη διαφοροποίησης: Υπάρχει διαφοροποιημένο φύλλο εργασίας και αναφορά σε μαθητές με ΚΕΔΑΣΥ και ΖΕΠ ▫στοιχείο συμπεριληπτικής εκπαίδευσης.
- Ενσωμάτωση βιωματικών δραστηριοτήτων: Η επιλογή βιωματικών δραστηριοτήτων ανταποκρίνεται στις ανάγκες των μαθητών Ρομά, καθώς αξιοποιεί τη βιωματική και εμπειρική μάθηση, που σύμφωνα με τον John Dewey αποτελεί βασικό άξονα αποτελεσματικής εκπαίδευσης σε μαθητές με περιορισμένη σχολική εμπειρία.
- Πρόβλεψη για ομαδοσυνεργατική εργασία: ενισχύει τη μαθησιακή συμμετοχή και περιορίζει τον αποκλεισμό.
- Χρονική οργάνωση: Κατανομή χρόνου ανά φάση (αφόρμηση, δραστηριότητες, αξιολόγηση) με λογική ροή. Κατά τη 2η διδασκαλία παρατηρείται: ▫Σαφής στοχοθεσία: Διατυπώνονται γνωστικοί και παιδαγωγικοί στόχοι με λειτουργικότητα (π.χ. αναγνώριση νομισμάτων, γραφή δεκαδικών), σύμφωνα με τη θεωρία της στοχοθεσίας του Benjamin Bloom (γνωστικός τομέας – κατανόηση, εφαρμογή). Οι γνωστικοί στόχοι εστιάζουν στην κατανόηση της σχέσης ευρώ-λεπτών και στη μετάφραση αυτής της σχέσης σε δεκαδική μορφή, ενώ οι παιδαγωγικοί στόχοι προάγουν τη συνεργασία και την ενίσχυση της ▫Σύνδεση με καθημερινή ζωή: Η επιλογή του περιεχομένου (χρήματα) ευθυγραμμίζεται με τη θεωρία της νοηματοδοτημένης μάθησης του David Ausubel. ▫Δομημένη πορεία μαθήματος: Η ακολουθία (αφόρμηση-εξάσκηση-αξιολόγηση-ανατροφοδότηση) ανταποκρίνεται στο διδακτικό μοντέλο των φάσεων μάθησης (π.χ. Gagné). Η οργάνωση της διδακτικής πορείας παρουσιάζει λογική αλληλουχία φάσεων (αφόρμηση, καθοδηγούμενη εξάσκηση, συνεργατική δραστηριότητα, αξιολόγηση, ανατροφοδότηση), στοιχείο που διευκολύνει τη σταδιακή οικοδόμηση της γνώσης.
- Πρόβλεψη μέσων και υλικών: Ποικιλία εργαλείων (ψηφιακά, χειραπτικά, φύλλα εργασίας) ενισχύει την πολυτροπικότητα. Συμβάλλει στη διαφοροποίηση των τρόπων προσέγγισης της γνώσης. Ιδιαίτερη σημασία έχει η πρόνοια προσαρμογής της διδασκαλίας στις ιδιαιτερότητες της τάξης, όπως η ύπαρξη μαθητών με μαθησιακές δυσκολίες, η φοίτηση σε τμήμα υποδοχής και οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες. Η εκπαιδευτικός καλείται να υλοποιήσει τη διδασκαλία σε ένα ιδιαίτερα απαιτητικό παιδαγωγικό πλαίσιο, καθώς το σύνολο της τάξης αποτελείται από μαθητές Ρομά, με χαρακτηριστικά όπως ανομοιογένεια μαθησιακού επιπέδου, γλωσσικές δυσκολίες, ελλιπής σχολική φοίτηση και περιορισμένη υποστήριξη από το οικογενειακό περιβάλλον. Συμπερασματικά, η προετοιμασία των δύο διδασκαλιών αποδεικνύει οργανωτική ικανότητα, παιδαγωγική μεθοδικότητα και επιστημονική συνέπεια. Β) Τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών ή σχεδιασμού προγραμμάτων ατομικής ή μικροομαδικής υποστήριξης μαθητών(για μέλη ΕΕΠ): α) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η εκπαιδευτικός αποδεικνύει συστηματικά, και στις δύο διδασκαλίες, υψηλό επίπεδο ετοιμότητας ως προς το γνωστικό αντικείμενο, τόσο σε επίπεδο επιστημονικής γνώσης όσο και σε επίπεδο διδακτικού μετασχηματισμού. Συγκεκριμένα κατά την 1η διδασκαλία παρατηρείται: ▫Ορθή επιστημονική απλοποίηση: Η έννοια της βλάστησης και των αναγκών των φυτών αποδίδεται με τρόπο κατάλληλο για Δ' Δημοτικού. ▫Σωστή επιλογή εννοιών-κλειδίων: (σπόρος, ρίζα, βλαστός, ανάπτυξη, παράγοντες ανάπτυξης).
- Εννοιολογικός χάρτης: Ενισχύει τη δομημένη γνώση και συνάδει με θεωρίες όπως του Joseph Novak. ▫Σύνδεση θεωρίας-πράξης: Ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο αποτελεί η μετατροπή της γνώσης σε βιωματική εμπειρία μέσω του πειράματος, το οποίο επιτρέπει στους μαθητές να λειτουργήσουν ως «μικροί ερευνητές», ενισχύοντας τη διερευνητική μάθηση (inquiry-based learning).
- Αποφυγή γνωστικών σφαλμάτων: Δεν παρατηρούνται παρανοήσεις ή υπεραπλουστεύσεις που αλλοιώνουν το επιστημονικό περιεχόμενο, γεγονός ιδιαίτερα κρίσιμο για μαθητές με γλωσσικές δυσκολίες. Κατά τη 2η διδασκαλία παρατηρείται: ▫Το περιεχόμενο (ευρώ-δεκαδικοί) παρουσιάζεται με εννοιολογική ακρίβεια και μαθηματική ορθότητα. ▫Γίνεται σύνδεση: ομε καθημερινές πρακτικές (συναλλαγές) ομε αναπαραστάσεις (σύμβολα, δεκαδικοί αριθμοί) ▫Υποστηρίζεται η μετατροπή αναπαραστάσεων, βασική δεξιότητα μαθηματικού γραμματισμού.
- Η επιλογή δραστηριοτήτων δείχνει κατανόηση των συχνών μαθησιακών δυσκολιών (π.χ. κατανόηση δεκαδικών ως μέρους του ευρώ) και στηρίζει τη μετάβαση από το συγκεκριμένο στο αφηρημένο. Επιστημονική τεκμηρίωση: Ευθυγραμμίζεται με θεωρίες της εννοιολογικής κατανόησης στα μαθηματικά (Skemp: relational understanding vs instrumental). Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η εκπαιδευτικός παρουσιάζει υψηλό επίπεδο επιστημονικής, παιδαγωγικής και διδακτικής επάρκειας ως προς το αντικείμενο της Μελέτης Περιβάλλοντος και των Μαθηματικών. β) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική μεθοδολογία της εκπαιδευτικού, όπως αναδεικνύεται και στις δύο διδασκαλίες, αποτελεί ένα συνεκτικό και

πολυεπίπεδο παιδαγωγικό σύστημα που ευθυγραμμίζεται με τις σύγχρονες θεωρίες μάθησης. Η διδακτική πρακτική της εκπαιδευτικού συνιστά υποδειγματική εφαρμογή σύγχρονων μαθητοκεντρικών προσεγγίσεων και χαρακτηρίζεται από πολυμορφία και ευελιξία. Και στις δύο διδασκαλίες παρατηρείται: **•**συνδυασμός δασκαλοκεντρικών και μαθητοκεντρικών προσεγγίσεων, **•**αξιοποίηση ομαδοσυνεργατικής μάθησης, **•**ένταξη βιωματικών και παιγνιδιών δραστηριοτήτων. Το πείραμα βλάστησης (όπου τα παιδιά φυτεύουν σπόρους) και η δραστηριότητα «καφέ» αποτελούν αυθεντικά μαθησιακά περιβάλλοντα, που ενισχύουν τη μεταφορά της γνώσης και τη βιωματική εμπλοκή των μαθητών. Στη δραστηριότητα «καφέ», οι μαθητές εξασκούνται μέσω ενός παιχνιδιού - προσομοίωσης της καθημερινής ζωής. Αναρτάται στον πίνακα ο τιμοκατάλογος των προϊόντων του καφέ του Αη- Βασίλη. Οι μαθητές σε δυάδες καλούνται να διαλέξουν στο πιάτο τους δυο γλυκίσματα και ένα ρόφημα ζωγραφίζοντάς τα. Έπειτα, γράφουν στην απόδειξη την τιμή και τα προϊόντα που αγόρασαν. Στο τέλος, ζωγραφίζουν τα χρήματα που θα δώσουν στον σερβιτόρο - ξωτικό. Η μεθοδολογία εδράζεται σε αρχές του κοινωνικού κονστρουκτιβισμού του Lev Vygotsky και της συνεργατικής μάθησης, ενώ παράλληλα ενεργοποιεί τις πρότερες γνώσεις των μαθητών (θεωρία του Jean Piaget). Ιδιαίτερα θετική είναι η προσαρμογή της διδασκαλίας στις ανάγκες μαθητών Ρομά, μέσω: **•**βιωματικών δραστηριοτήτων, **•**περιορισμού αφηρημένων εννοιών, **•**ενίσχυσης της συμμετοχής. Συνολικά, η διδακτική μεθοδολογία είναι σύγχρονη, πολυεπίπεδη και παιδαγωγικά άρτια. γ) **Παιδαγωγικό Κλίμα και Διαχείριση της Τάξης:** Η εκπαιδευτικός λειτουργεί σε ιδιαίτερα απαιτητικό εκπαιδευτικό περιβάλλον (ετερογένεια, μαθητές Ρομά, αστάθεια φοίτησης), ωστόσο καταφέρνει να διαμορφώσει θετικό, υποστηρικτικό και συμπεριληπτικό κλίμα. Το παιδαγωγικό κλίμα που διαμορφώνει η εκπαιδευτικός στην τάξη αναδεικνύεται ως ένα από τα πλέον ισχυρά και ποιοτικά τεκμηριωμένα στοιχεία της διδακτικής της πρακτικής, καθώς συγκροτεί ένα συνεκτικό, θετικό και συμπεριληπτικό μαθησιακό περιβάλλον, το οποίο ευνοεί ουσιαστικά τόσο τη γνωστική όσο και την κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη των μαθητών. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρείται ότι η εκπαιδευτικός επενδύει συστηματικά στην καλλιέργεια ενός υποστηρικτικού παιδαγωγικού πλαισίου, εντός του οποίου κυριαρχούν η θετική ενίσχυση της συμπεριφοράς, η επιβράβευση των επιθυμητών πρακτικών και η θετική διατύπωση κανόνων, στοιχεία που συμβάλλουν στη δημιουργία ενός ασφαλούς και προβλέψιμου περιβάλλοντος μάθησης. Η προσέγγιση αυτή δεν περιορίζεται σε αποσπασματικές παρεμβάσεις, αλλά εντάσσεται σε μια πιο συστηματική παιδαγωγική στρατηγική, καθώς η εκπαιδευτικός αξιοποιεί το ΠΡΟΘΕΣΥ, το οποίο λειτουργεί ως οργανωτικό πλαίσιο για την ενίσχυση των θετικών συμπεριφορών και την πρόληψη ανεπιθύμητων ή παραβατικών εκδηλώσεων. Παράλληλα, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην καλλιέργεια διαπροσωπικών σχέσεων ποιότητας, με την εκπαιδευτικό να δημιουργεί ένα κλίμα αποδοχής, εμπιστοσύνης και συναισθηματικής ασφάλειας, εντός του οποίου οι μαθητές ενθαρρύνονται να συμμετέχουν ενεργά χωρίς φόβο αποτυχίας. Η ενίσχυση της αυτοεκτίμησης και της αίσθησης του «ανήκειν» αποτελεί εμφανή προτεραιότητα, γεγονός που συνδέεται άμεσα με τη βελτίωση της μαθησιακής εμπλοκής και της συμπεριφοράς. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η εφαρμογή συμμετοχικών πρακτικών οργάνωσης της τάξης, όπως ο θεσμός του «βοηθού της τάξης», ο οποίος συνιστά μια ιδιαίτερα λειτουργική παιδαγωγική επιλογή, καθώς συμβάλλει ουσιαστικά στην ανάπτυξη της υπευθυνότητας, στην καλλιέργεια της αυτενέργειας και στην ενίσχυση της αυτορρύθμισης των μαθητών, μετατοπίζοντας σταδιακά τον έλεγχο της συμπεριφοράς από τον εκπαιδευτικό στον ίδιο τον μαθητή. Επιπλέον, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει αυξημένη ευαισθησία ως προς τη διαχείριση της ετερογένειας της τάξης, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις κοινωνικοπολιτισμικές ιδιαιτερότητες των μαθητών (όπως η προέλευσή τους από την κοινότητα των Ρομά) όσο και τις ιδιαίτερες μαθησιακές ανάγκες και δυσκολίες. Η στάση αυτή δεν είναι απλώς δηλωτική, αλλά αποτυπώνεται έμπρακτα στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος που επιδιώκει την ένταξη όλων των μαθητών και τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών μάθησης, στοιχείο που συνδέεται με τις αρχές της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης και της εκπαιδευτικής ισότητας. Συνολικά, η λειτουργία της τάξης αντανakλά μια παιδαγωγική φιλοσοφία που προάγει τη συμμετοχικότητα, τη συνεργασία και τον αμοιβαίο σεβασμό, ενισχύοντας τη σχολική εμπειρία ως θετική και ενδυναμωτική διαδικασία. Από επιστημονική σκοπιά, οι πρακτικές αυτές εδράζονται σε αναγνωρισμένα θεωρητικά πλαίσια, καθώς συνάδουν με τις αρχές της θετικής πειθαρχίας και της συμπεριφορικής ενίσχυσης, όπως αυτές διατυπώθηκαν από τον B. F. Skinner, ενώ παράλληλα ευθυγραμμίζονται με σύγχρονες προσεγγίσεις της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης και της κοινωνικής δικαιοσύνης στην εκπαίδευση, που δίνουν έμφαση στη διαχείριση της διαφορετικότητας και στην ισότιμη συμμετοχή όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία. Γ) **Τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών:** Η εκπαιδευτικός παρουσιάζει αξιοσημείωτη ανάπτυξη ως προς την αναστοχαστική της ικανότητα, στοιχείο που συνιστά βασικό άξονα επαγγελματικής εξέλιξης και ποιοτικής βελτίωσης της διδασκαλίας. Ειδικότερα, καταδεικνύει την ικανότητα να αναγνωρίζει κρίσιμους περιορισμούς και παραμέτρους της διδακτικής διαδικασίας, όπως ο διαθέσιμος διδακτικός χρόνος, οι διαφοροποιήσεις στον ρυθμό μάθησης των μαθητών, καθώς και ευρύτεροι κοινωνικοί και εκπαιδευτικοί παράγοντες που επηρεάζουν τη μαθησιακή εμπλοκή. Η επίγνωση αυτή δεν παραμένει σε επίπεδο διαπίστωσης, αλλά μετασχηματίζεται σε παιδαγωγική πράξη, καθώς η εκπαιδευτικός προβαίνει σε εύστοχες προσαρμογές της διδασκαλίας, όπως η ευελιξία στη χρονική οργάνωση (π.χ. επέκταση της διδασκαλίας σε επόμενη διδακτική ώρα), με στόχο την ουσιαστική κατανόηση από το σύνολο των μαθητών. Παράλληλα,

ενσωματώνει ενεργά τη συμμετοχή των μαθητών στην αξιολογική διαδικασία, αξιοποιώντας μορφές ανατροφοδότησης που επιτρέπουν την έκφραση των απόψεων και των εμπειριών τους. Η πρακτική αυτή ενισχύει τη μαθητική φωνή, καλλιεργεί ένα δημοκρατικό και συμμετοχικό παιδαγωγικό κλίμα και συμβάλλει στην ανάπτυξη σχέσεων εμπιστοσύνης μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητών. Επιπλέον, υποδηλώνει μια προσέγγιση που αναγνωρίζει τους μαθητές ως ενεργούς συνδιαμορφωτές της μαθησιακής διαδικασίας. Από επιστημονική σκοπιά, η πρακτική της εκπαιδευτικού αντανακλά βασικά χαρακτηριστικά του «αναστοχαζόμενου επαγγελματία», όπως αυτός περιγράφεται από τον Donald Schön, καθώς η ίδια αναστοχάζεται «εν δράσει» και «επί της δράσης», προσαρμόζοντας δυναμικά τη διδακτική της πρακτική. Συνεπώς ο αναστοχασμός της διδασκαλίας είναι ουσιαστικός, τεκμηριωμένος και σύμφωνος με τις αρχές της επαγγελματικής μάθησης των εκπαιδευτικών. Δ) Την έκθεση αυτοαξιολόγησης του/της Εκπαιδευτικού(αξιολογούμενου/ης): Από την έκθεση αυτοαξιολόγησης της εκπαιδευτικού διαπιστώνεται η σχετικά μικρή εμπειρία της εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση (περίπου 6 έτη), η κατοχή Μεταπτυχιακού Διπλώματος με Ειδικευση στην Ειδική Εκπαίδευση του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, η κατοχή δεύτερου Μεταπτυχιακού Διπλώματος στις Σπουδές στην Εκπαίδευση, του Ελληνικού Ανοιχτού Πανεπιστημίου, η κατοχή του «Cambridge International Diploma in IT Skills», Πιστοποίηση στις ΤΠΕ, επίπεδο B2, η πιστοποιητικό γνώσης του συστήματος γραφής και ανάγνωσης των Τυφλών Braille καθώς και η κατοχή του Ευρωπαϊκού Διπλώματος Πρώτων Βοηθειών (European First aid and Certificate), βασικό εκπαιδευτικό πρόγραμμα πρώτων βοηθειών διάρκειας 14 ωρών. Η συμμετοχή της σε Επιμορφωτικά προγράμματα Πανεπιστημίων ή άλλων εγκεκριμένων φορέων με θεματικές όπως: «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ: ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ» του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, (443 ώρες), «Παιδαγωγική αξιοποίηση της τεχνολογίας για την ανάπτυξη δεξιοτήτων μάθησης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση» του ΥΠΑΙΘ και του European Schoolnet (30 ώρες), κ. ά. Συνοψίζοντας, η εκπαιδευτικός επιδεικνύει υψηλό επίπεδο επαγγελματισμού, παιδαγωγικής επάρκειας και επιστημονικής συγκρότησης. Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των διδασκαλιών της ανταποκρίνονται στις αρχές της σύγχρονης διδακτικής, ενώ λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες ενός ιδιαίτερα απαιτητικού μαθητικού πληθυσμού. Ειδικότερα, η εκπαιδευτικός παρουσιάζει άριστη προετοιμασία, γνώση των γνωστικών αντικειμένων, και πολυδιάστατη διδακτική μεθοδολογία. Δημιουργεί θετικό παιδαγωγικό κλίμα που ευνοεί τη συνεργασία και την αυτονομία των μαθητών, ενώ ενσωματώνει σύγχρονα εργαλεία και πρακτικές για την ενίσχυση της μάθησης. Ο αναστοχασμός και η αυτοαξιολόγηση αποτελούν σταθερά χαρακτηριστικά των διδασκαλιών της, οδηγώντας σε συνεχή βελτίωση της πρακτικής της. Συνολικά, η εκπαιδευτικός ανταποκρίνεται με «εξαιρετικό» τρόπο στις απαιτήσεις του Πεδίου Α1 και των κριτηρίων της Υ.Α. 9950/ΓΔ5.